

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7921/2021
27.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Маја Јандрић Виловски, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж 112/21 од 06.10.2021. године, на седници одржаној 27.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж 112/21 од 06.10.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Сомбору Гж 112/21 од 06.10.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Сомбору Гж 112/21 од 06.10.2021. године одбијена је жалба тужиоца и потврђено решење о трошковима поступка садржано у пресуди Основног суда у Врбасу П 654/20 од 06.10.2020. године (ставом првим изреке) и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка (став други изреке).

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је, позивајући се на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, чија садржина упућује да је изјављена на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Законом о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23), одредбама члана 420, прописано је да стране могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (став 1), у ком поступку се сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде (став 6), с тим што ревизија против решења из става 1. није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2). Истим законом, одредбама члана 403. прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде (став 1); да је ревизија увек дозвољена

ако је: 1) то посебним законом прописано, 2) другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака, 3) другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака (став 2), и да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (став 3). Ревизија је изузетно дозвољена (члана 404. став 1) због погрешне примене материјалног права против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Испитујући изузетну дозвољеност ревизије на основу члана 404. став 1. ЗПП, обзиром да садржина тужиоачеве ревизије указује да је изјављена по том основу, а не по основу из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП (јер другостепени суд није преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака у конкретном случају) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Тужилац ревизијом побија правноснажну одлуку о трошковима поступка донету, која је заснована на примени процесних правила, при чему се обрачун трошкова врши у свакој парници засебно, на основу адвокатске тарифе, према успеху у спору, узимајући у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. Будући да се ревизијом оспорава споредна одлука о процесном питању конкретног спора, а да се одлучивање о посебној ревизији може изузетно дозволити само због погрешне примене материјалног права, а не и због примене процесних правила, одлучено је као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Ревизија није дозвољена ни у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 28. ЗПП, којим је прописано да се, ако је за утврђивање права на изјављивање ревизије, између осталог, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева (став 1), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови, не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу, то ревизија није дозвољена, па је одбачена другим ставом изреке, применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић